

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 7 października 2019 r. – VK/An Bord Pleanála

(Sprawa C-739/19)

(2019/C 413/40)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VK

Strona pozwana: An Bord Pleanála

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy we wszystkich okolicznościach, w których strona, którą prawnik wizytujący chce reprezentować w postępowaniu sądowym, byłaby uprawniona do samodzielnej reprezentacji, państwo członkowskie nie może skorzystać z opcji przewidzianej w art. 5 dyrektywy 77/249/EWG⁽¹⁾ z dnia 22 marca 1977 r., ze zmianami, który to artykuł zezwala państwu członkowskiemu na nałożenie na prawnika prowadzącego działalność polegającą na reprezentowaniu klienta w postępowaniu sądowym wymogu „współpracy z prawnikiem, który wykonuje swój zawód w danej instytucji sądowniczej [przed danym organem sądowym]”?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca, to na podstawie jakich czynników sąd krajowy powinien ocenić, czy dopuszczalne jest nałożenie wymogu „współpracy”?
- 3) W szczególności, czy nałożenie ograniczonego obowiązku wykonywania czynności „we współpracy” w sposób opisany wcześniej w niniejszym postanowieniu odsyłającym stanowiłoby proporcjonalną ingerencję w swobodę świadczenia usług przez prawników, tak że byłoby to uzasadnione, biorąc pod uwagę interes publiczny polegający zarówno na potrzebie ochrony konsumentów usług prawnych, jak i na potrzebie zapewnienia prawidłowego sprawowania wymiaru sprawiedliwości?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy stanowisko to dotyczy wszystkich okoliczności, a jeśli nie, to jakie czynniki powinien wziąć pod uwagę sąd krajowy przy ustalaniu, czy taki wymóg może zostać nałożony w konkretnym przypadku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mająca na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług (Dz.U. 1977, L 78, s. 17).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d’appel de Paris (Francja) w dniu 8 października 2019 r. – Republika Mołdawii/spółka Komstroy, następcą prawnym spółki Energoalians

(Sprawa C-741/19)

(2019/C 413/41)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d’appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Republika Mołdawii

Druga strona postępowania: spółka Komstroy, następcą prawnym spółki Energoalians

Pytania prejudycjalne

- Czy art. 1 pkt 6 Traktatu Karty Energetycznej należy interpretować w ten sposób, że wierzytelność wynikająca z umowy sprzedaży energii elektrycznej, która nie implikuje żadnego wkładu ze strony inwestora w państwie przyjmującym, może stanowić „inwestycję” w rozumieniu tego artykułu?
- Czy art. 26 ust. 1 Traktatu Karty Energetycznej należy interpretować w ten sposób, że nabycie przez inwestora z umawiającej się strony wierzytelności przedsiębiorcy spoza państw stron Traktatu stanowi inwestycję?
- Czy art. 26 ust. 1 Traktatu Karty Energetycznej należy interpretować w ten sposób, że wierzytelność inwestora wynikająca z umowy sprzedaży energii elektrycznej, dostarczonej do granicy państwa przyjmującego, może stanowić inwestycję dokonywaną na obszarze innej umawiającej się strony, mimo braku wykonywania przez inwestora jakiegokolwiek działalności gospodarczej na terytorium tej umawiającej się strony?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 10 października 2019 r. – PH, OI/„Eurobank Bulgaria” AD

(Sprawa C-745/19)

(2019/C 413/42)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: PH, OI

Strona pozwana: „Eurobank Bulgaria” AD

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeśli zostanie ustalone, że warunek dotyczący jednostronnej zmiany oprocentowania w umowie o kredyt, zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, jest nieuczciwy, czy sąd krajowy może przyjąć, że należne na podstawie umowy odsetki są stałe (pomimo przeciwnego uzgodnienia w pierwotnej umowie), w wysokości, jaką określono w dacie udzielenia kredytu?
 - 2) Jeśli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca, czy dopuszczalne jest, by sąd krajowy w ogóle zasądził odsetki przy istnieniu nieuczciwego warunku, w którym nie określono w sposób zgodny z prawem zmiennego oprocentowania umownego?
 - 3) Jaki wpływ wywiera na odpowiedź na dwa pierwsze pytania okoliczność, że w toku spłaty kredytu konsument zgodził się na stosowanie metodologii dotyczącej określania oprocentowania, która nie zawiera nieuczciwych warunków?
-